

[Justitsministeren.]

Apparat, der er i Orden, er jeg heller ikke klar over, skønt det ærede Medlem 12 Gange gentog, at Apparatet var i Orden.

Det ærede Medlem kaldte ogsaa denne Ordning et „mærkeligt Slag“ over for Domstolene. Det er en Bemærkning, jeg ganske skal skænke det ærede Medlem. Der er vist ingen af Embedsmændene hverken i det ene eller det andet af Ministerierne, som har tænkt paa i mindste Maade at genere Domstolene eller overhovedet at opnaa andet end den sikrest mulige Ordning over for disse farlige Forbrydelser.

Men selv om denne Ordning eller en endnu mindre hensigtsmæssig Ordning har været gældende en lang Aarrække, og selv om den overhovedet ikke har været benyttet i mange Aar, følger jo ingenlunde deraf, at man, naar Spørgsmaalet er rejst, ikke skulde kunne træffe en anden Ordning. Jeg har overhovedet aldrig haft nogen som helst Grund til at beskæftige mig med dette Problem — det følger allerede deraf, at Instruksen aldrig har været benyttet —, men i det Øjeblik man rejser Spørgsmaalet, har jeg naturligvis intet som helst imod at overveje, om der bør foretages Ændringer i saa Henseende.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) udtalte, idet han i øvrigt anerkendte Fremstillingen og tillige den juridiske Begrundelse, at man havde alligevel ikke tænkt sig, at tre Personer uden Retskendelse, uden Forpligtelse til Indberetning o. s. v. skulde kunne foretage Aflytning, selv om det altsaa kun er efter en meget begrænset Maalestok og kun under Embedsansvar, og at saadanne Regler kunde gives ved Instruksen. De er ikke engang givet ved Instruksen for Politiets Vedkommende. De højere Politiembedsmænd ved meget godt, at deres Embedsansvar ikke tillader dem at aflytte Telefonsamtaler undtagen i de Tilfælde, jeg omtalte: særlig statsfarlige Forbrydelser. Det ærede Medlem mente, at der burde gives Regler herom ved Lov, og det ærede Medlem (Gunnar Fog-Petersen), som talte paa det radikale Partis Vegne, var for saa vidt enig med ham, idet han sagde, at principielt var det ikke tilstrækkeligt, at der ikke var nogen Art af Kontrol med disse tre Politiembedsmænd. Principielt maaske ikke, i Praxis har det altsaa ikke haft nogen som helst Betydning. For det første, sagde det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, er Ordningen jo nu ændret saaledes, at Rigspolitichefen er de to andre Politiembedsmænds overordnede, saa man i hvert Fald maa forlange, at han kontro-

lerer de to ham underordnede. Det var dog ikke det ærede Medlem tilstrækkeligt; han syntes, at der burde ske en Indberetning til Justitsministeren i hvert enkelt Tilfælde. Det synes jeg ogsaa er overmaade rimeligt, og hvis det overhovedet nogen Sinde havde været fremdraget, vilde jeg formodentlig selv have forlangt en saadan Indberetning; men jeg har jo vidst, at det var af Hensyn til Telefonselskaberne, man havde fastsat disse Regler, medens de aldrig blev anvendt i Praxis.

Naar Spørgsmaalet er rejst, vil der ikke være noget som helst til Hinder for for det første at paalægge Rigspolitichefen at kontrollere og for det andet at forlange Indberetning til Justitsministeren i hvert enkelt Tilfælde. Men det er et Spørgsmaal, om man som Justitsminister, hvis der kommer urolige Tilstande, hvor denne Beføjelse vil blive anvendt, egentlig kan være rigtig tilfreds med en Ordning, hvorefter man skal tage Ansvaret i hvert enkelt Tilfælde for noget, som man meget ofte, naar der skal handles hurtigt, ikke kan have tilstrækkeligt Kendskab til.

Derfor vil jeg, uden at afgive noget Løfte, mene, at det vil være rimeligt — det haster jo ikke saa forfærdeligt, for der har foreløbig ikke været Brug for det —, at man i Justitsministeriet overvejer, om man kan finde en Ordning, der mere i Enkelt-heder foreskriver, ikke for Telefonselskaberne, men i det hele, efter hvilke Regler man fra Politiets Side kan gaa frem. I Øjeblikket er jeg altsaa, som jeg sagde, villig til at forlange, dels at Rigspolitichefen skal holde sig underrettet, dels at Justitsministeren skal have en Indberetning i hvert enkelt Tilfælde, hvis det fremtidig maatte vise sig, at disse tre høje Politiembedsmænd finder sig foranlediget til at benytte Beføjelsen, og endvidere vil jeg lade overveje, om det er muligt at finde Regler, der ogsaa forekommer mig selv mere betryggende under vanskelige og urolige Forhold end de Regler, der findes i Øjeblikket. Dermed mener jeg, at man paa Sagens nuværende Trin, da der jo ikke er begaaet nogen Art af Overtrædelse, fra alle Sider kan føle sig tilfredsstillt.

Ordføreren for Forespørgerne (Rytter):

Maa jeg først henvende nogle Ord til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Jeg beundrer den Balancekunst, som det ærede Medlem paa ny udviste — det er jo ganske umuligt at lade være med det. Først holder han med Justitsministeren, senere holder han med mig